

Arrest

nr. 70 765 van 28 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Rwandese nationaliteit te zijn, op 5 oktober 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het bevel van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 29 augustus 2011 om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 14 september 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat K. VAN ELSLANDE en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Rwandese nationaliteit te zijn, komt op 25 september 1993 België binnen om hier te studeren. Hij wordt gemachtigd tot tijdelijk verblijf voor de duur van zijn studies.

Op 5 juli 1995 wordt verzoeker van ambtswege geschrapd.

Op 24 september 2002 komt verzoeker België binnen voorzien van een paspoort en visum.

Op 20 januari 2006 doet verzoeker via een advocaat een aanvraag om de Belgische nationaliteit te verkrijgen.

Op 19 juni 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 20 november 2009 en op 14 december 2009 dient verzoeker aanvullingen in.

Op 14 april 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing om verzoeker, onder voorbehoud van de voorlegging van een arbeidskaart B, in te schrijven in het vreemdelingenregister voor de duur van één jaar.

Op 7 september 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing om verzoeker te machtigen tot een tijdelijk verblijf van één jaar en hem in het bezit te stellen van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister geldig tot 29 juli 2011 plus dertig dagen. Er worden voorwaarden voor verlenging vermeld.

Op 29 augustus 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ten opzichte van verzoeker het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de bestreden beslissing:

“Gelet op artikel 13 §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006;

Overwegende dat de genaamde M., J. B. geboren te (...) op (...), onderdaan van Rwanda /Rep./, verblijvende te (...)

- gemachtigd werd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden met beperkte duur in toepassing van de artikelen 9BIS en 13 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zoals gewijzigd door de wet van 15/09/2006.

Overwegende dat zijn machtiging tot een tijdelijk verblijf werd toegestaan op basis van de bekomen arbeidskaart B (RBCBHG-B-737515) die werd afgeleverd op basis van het Koninklijk besluit houdende bijzondere bepalingen met betrekking tot de tewerkstelling van sommige categorieën van buitenlandse werknemers dd.07/10/2009 (BS .14/10/2009).

Overwegende dat als voorwaarden voor de verlenging van zijn tijdelijk verblijf in onze vorige instructies dd. 02/04/2010 werden opgenomen:

"Minstens drie maanden voor de vervaldatum van zijn verblijfsvergunning dient volgende persoon volgende documenten voor te leggen:

M., J. B.

Geboren op (...)

Een arbeids- of beroepskaart en het bewijs van effectieve en recente tewerkstelling te leveren.

Tevens kan de verlenging van het BIVR slechts toegestaan worden indien hij binnen de drie maanden voor de vervaldatum van zijn verblijfsvergunning het bewijs van zijn identiteit en nationaliteit levert in toepassing van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister."

Overwegende dat betrokkene geen bewijs kan leveren van effectieve en RECENTE tewerkstelling.

Overwegende dat volgens art.13§3, tweede lid van de wet - de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie-en asielbeleid een bevel om het grondgebied te verlaten, kan afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven "indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden"

In uitvoering van artikel 26/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan hem (haar) bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten evenals het grondgebied van (...) binnen 30 (dertig) dagen.

(...)."

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid op van de vordering tot schorsing omdat verzoeker niet aantoonbaar op basis van concrete gegevens een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te zullen ondervinden bij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt? zal blijken dat het beroep tot nietigverklaring niet wordt ingewilligd. Het is bijgevolg niet vereist deze exceptie te beantwoorden.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat luidt als volgt:

"Eerste middel

Dat het eerste middel is afgeleid uit de schending van artikel 62 van de Wet van 15 december 1980, de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en uit de schending van het motiveringsbeginsel;

Dat artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 stelt dat elke individuele bestuurshandeling in feite en in rechte afdoende en uitdrukkelijk gemotiveerd moet zijn;

Dat deze laatste uitdrukkelijke motiveringsplicht op straffe van nietigheid is voorgeschreven;

Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar toezicht kan nagaan of de Minister van Binnenlandse Zaken bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen;

Dat de Minister van Migratie en Asielbeleid volgende motivering verleent: "betrokkene kan geen bewijs leveren van effectieve en recente tewerkstelling".

Dat evenwel uit de bijgebrachte stukken duidelijk blijkt dat verzoeker het bewijs kan leveren van effectieve en recente tewerkstelling.

Verzoeker heeft op 9/07/2010 een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever ondertekend, van onbepaalde duur voor de functie van call center agent, namelijk bij G. C. BVBA met maatschappelijke zetel te (...) (stuk 8). Verzoeker zou 1620, 93 euro per maand verdienen.

Bij beslissing van 10/08/2010 kreeg verzoeker een arbeidskaart die gold van 29/07/2010 tot 29/07/2011 (stuk 5).

Verzoeker kon zijn verblijfsvergunning niet verlengen aangezien hij niet in het bezit was van loonfiches van tewerkstelling en wel om volgende argumenten:

- Verzoeker moest zich in januari 2011 aanmelden bij de firma G.C. BVBA. verzoeker heeft nooit bij G.C.BVBA gewerkt. Op het ogenblik dat verzoeker moest beginnen, bevond de firma zich aan de rand van het faillissement. Toen verzoeker zich op de eerste dag aanbod, vertelden de werknemers van het bedrijf hem dat het niet goed ging met het bedrijf en dat het risico bestond dat ze niet betaald zouden worden. In februari 2011 heeft verzoeker zich opnieuw aangemeld, aangezien hij geen nieuws meer vernomen had van het bedrijf. In de loop van maart 2011 is het bedrijf effectief gestopt de werknemers nog te betalen. Verzoeker heeft nooit loon ontvangen. Reeds in januari 2011 begonnen er zich problemen voor te doen in het bedrijf zoals het niet respecteren van de overeenkomsten tegenover de werknemers. Toen verzoeker moest beginnen, had men hem gezegd nog even af te wachten aangezien de situatie mogelijkwijs nog zou kunnen keren. Bij vonnis van de rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel dd. 16/05/2011 werd de vennootschap G. C. BVBA echter failliet verklaard (stuk 7).

Op 24/02/2011 wenste verzoeker deel te nemen aan het examen voor agent bij Fifa (stuk 15).

In maart 2011 heeft verzoeker beslist verder te solliciteren.

Bij schrijven dd. 10/04/2011 solliciteerde verzoeker voor de functie van Verkoopsverantwoordelijke bij I.

Bij schrijven dd. 14/04/2011 solliciteerde verzoeker voor de functie van telefonist bij U. te Sint-Niklaas.

Bij schrijven dd. 18/04/2011 solliciteerde verzoeker voor de functie van verkoopsafgevaardigde bij S.T. SA.

Bij schrijven dd. 11/05/2011 solliciteerde verzoeker voor de functie van verkoopsafgevaardigde bij H. C. T.

Bij schrijven dd. 18/05/2011 solliciteerde verzoeker voor de functie van verkoopsafgevaardigde bij S.

Bij schrijven dd. 02/06/2011 solliciteerde verzoeker voor de functie van verkoopsafgevaardigde bij E. L. (stuk 9).

Nadat verzoeker had gesolliciteerd bij verschillende bedrijven, zonder en job te hebben gevonden, heeft verzoeker beslist om zelfstandige te worden, ook al had hij niet veel tijd meer om zijn verblijfskaart te verlengen.

Verzoeker heeft sinds 22 jaar de passie voor voetbal. Hij heeft ervoor gekozen om in België als zelfstandig voetbalscout te werken.

Verzoeker heeft 3 jaar gewerkt bij voetbalclub R.S. in Rwanda en 4 jaar als trésorier général voor de Rwandese voetbalfederatie. Zowel in het binnenland als in het buitenland heeft hij jonge voetballers kunnen aanbrengen zoals M. M. T.. Door de vele contacten die verzoeker heeft in het voetbalmilieu is voor verzoeker de idee gegroeid om op zelfstandige basis in België een zaak op te starten en op een eerlijke manier het beroep uit te oefenen. Sinds juni 2011 assisteert verzoeker het Schots management Showtime International. Daarin schout verzoeker jong talent uit België en Frankrijk. De Jonge voetballers zijn daar bijvoorbeeld in test bij voetbalploegen in Schotland in afwachting van een professioneel contract aldaar. Verzoeker wenst als zelfstandig voetbalscout fulltime aan de slag te gaan

in België om een goede toekomst te verzekeren voor zichzelf en zijn familie, aangezien hij in Rwanda niet de zelfde mogelijkheden en kansen heeft om een goede job te vinden.

Vandaar dat verzoeker op 10/08/2011 een beroepskaart heeft aangevraagd, samen met een BTW nummer om zoals iedere Belgische burger bij te dragen in de belastingen. Hij heeft zich tevens ook aangesloten bij Acerta (stuk 12).

Op 28 juni 2011 heeft verzoeker zich aangemeld bij Zenito om een dossier te openen om zelfstandige te worden. Bij Zenito heeft hij een aanvraag ingediend tot het bekomen van een beroepskaart. Verzoeker moest hiervoor 140 euro betalen. Verzoeker heeft dit bedrag op eerste verzoek betaald.

Op 03/08/2011 vroeg de FOD Economie bij schrijven het overleggen van allerlei documenten, zoals :

- Een overzicht van volledige cv: vorming, diploma en professionele ervaring*
- Redenen waarom men voor de activiteit had gekozen*
- Welke diensten met de activiteit worden aangeboden.*
- Of er samenwerkingsovereenkomsten of overeenkomsten werden afgesloten met personen of clubs in België en/of in het buitenland, zo ja, kopie contract of bewijs van reeds gelegde contacten*
- Hoe het toekomstperspectief van de onderneming eruit ziet (stuk 10)*

Verzoeker heeft deze informatie op 10/08/2011 meegedeeld aan de FOD Economie (stuk 11).

Op 17/08/2011 heeft verzoeker zijn beroepskaart ontvangen. Deze beroepskaart is geldig van 10/08/2011 tot en met 09/03/2013 (stuk 6). Op deze datum heeft verzoeker tevens de rechten met betrekking tot deze kaart betaald voor een totaal bedrag van 397 euro (stuk 14).

Op 24/08/2011 ontving verzoeker een verzoek tot betaling van sociale zekerheidsbijdragen via acerta. De eerste sociale zekerheidsbijdragen werden betaald op 16 september 2011.

OP 24/08/2011 heeft verzoeker een volledig dossier neergelegd op de gemeente van Lokeren ter verlenging van zijn verblijfskaart.

Op 30/08/2011 heeft verzoeker zijn BTW-nummer ontvangen (stuk 13).

Verzoeker heeft reeds in 2005 samengewerkt aan een stage van de nationale voetbalploeg van Rwanda in Lokeren.

In juni 2011 heeft verzoeker uitnodigingen gekregen voor scouting in Schotland. De heer H. S. heeft bij schrijven van 12 mei 2009 bevestigd dat verzoeker een gevestigde waarde is in Lokeren en zeer behulpzaam is geweest in de bijstand in contacten met de Rwandese delegatie en het verblijf, voeding en vervoer van hun nationale ploeg heeft geregeld (stuk 16).

De transferperiodes duren van 1 juni tot 31 augustus en van 1 december tot en met 31 januari.

Verzoeker heeft zich perfect in België geïntegreerd. Ondermeer heeft hij twee attesten behaald voor het volgen van Nederlandse les (stuk 17 en 18).

Tot slot legt verzoeker zes getuigenverklaringen voor waaruit blijkt dat hij goed geïntegreerd is in België en er een ruime vriendenkring op na houdt (stuk 19).

Deze verklaringen gaan uit van mevrouw A.W., de heer M. J., de heer P.V.B., mevrouw V. F., het echtpaar P.-S. en de heer M. P..

Dat de gemachtigde van de Minister van Migratie en Asielbeleid dan ook op basis van de voorgelegde gegevens, een onredelijke beslissing heeft genomen;

Dat de bestreden beslissing niet of althans onvoldoende met redenen is omkleed en niet in alle redelijkheid werd genomen;

Dat aldus een substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven wetgeving ernstig werd geschonden en de nietigverklaring van het bestreden bevel verantwoordt."

3.1.2. In de nota repliceert de verwerende partij dat bij lezing van verzoekers verzoekschrift blijkt dat hij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert maar dat hij er ook in slaagt de motieven vervat in de *in casu* bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing. Op basis van deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoeker het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek. De verwerende partij wijst er ten overvloede op dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in de bestreden beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Er is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht.

In antwoord op verzoekers concrete kritiek laat de verwerende partij gelden dat de stukken die verzoeker voorlegt geen betrekking hebben op de motivering van de bestreden beslissing en zodoende niet relevant zijn. Bovendien heeft verzoeker deze stukken niet bezorgd aan de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, zodat hiermee geen rekening kan worden gehouden bij de beoordeling van de bestreden beslissing. De verwerende partij merkt op dat de regelmatigheid van een bestuursbeslissing moet worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen. Voor het beoordelen van de

wettelijkheid van een bestuursbeslissing dient men zich inderdaad te plaatsen op het ogenblik van het nemen van die beslissing, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens.

De verwerende partij laat verder gelden dat aan verzoeker bevel werd gegeven om het grondgebied te verlaten, gesteund op het gegeven dat verzoeker geen bewijs van effectieve en recente tewerkstelling heeft geleverd. Zodoende heeft verzoeker niet voldaan aan de voorwaarden vereist voor de verlenging van zijn verblijfsrecht. Zoals wordt gesteld in de bestreden beslissing heeft de gemachtigde aan verzoeker uitdrukkelijk meegedeeld welke voorwaarden dienden te worden vervuld opdat de geldigheid van de verblijfstitel kon worden verlengd. In een schrijven van 7 september 2010, aan verzoeker ter kennis gebracht op 16 september 2010, wordt uitdrukkelijk gesteld dat verzoeker minstens drie maanden voor de vervaldatum van zijn verblijfsvergunning een arbeids- of beroepskaart en het bewijs van effectieve en recente tewerkstelling diende te leveren.

In casu werd vastgesteld, zoals ook blijkt uit de stukken van het dossier en zoals wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, dat verzoeker geen bewijs heeft geleverd van een effectieve en recente tewerkstelling. Het loutere gegeven dat verzoeker een arbeidskaart kon voorleggen, volstaat niet opdat ook aan de voorwaarde van het leveren van bewijs van effectieve en recente tewerkstelling is voldaan.

De verwerende partij meent dat verzoeker er niet in slaagt aan te tonen dat de bestreden beslissing onredelijk is waar gemotiveerd wordt dat verzoeker geen bewijzen van effectieve en recente tewerkstelling heeft voorgelegd. Verzoeker betwist dit motief niet eens.

3.1.3.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 13, § 3 van de vreemdelingenwet en artikel 26/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker gemachtigd werd tot een verblijf van beperkte duur in België, dat aan de verlenging van dit tijdelijk verblijf voorwaarden werden gekoppeld namelijk het voorleggen van een arbeidskaart of beroepskaart en het bewijs van effectieve en recente tewerkstelling, dat verzoeker geen bewijs kon leveren van effectieve en recente tewerkstelling zodat hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

3.1.3.2. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker voert aan dat hij kan aantonen door bij het verzoekschrift gevoegde stukken dat hij het bewijs levert van effectieve en recente tewerkstelling. Tevens wijst verzoeker erop dat hij op 10 augustus 2011 een stukkenbundel heeft voorgelegd aan de FOD Economie.

De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 13, § 3 van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“(…)

§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België :

1° (...);

2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden;

3° (...).

(…)”

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker op 7 september 2010 in kennis werd gesteld van het feit dat zijn verblijf voor één jaar werd toegestaan en dat hij minstens drie maanden voor de vervaldatum van zijn verblijfsvergunning een arbeids- of beroepskaart diende voor te leggen en het bewijs diende te leveren van effectieve en recente tewerkstelling.

Op 24 augustus 2011 laat de stad Lokeren aan de verwerende partij weten dat verzoeker zich heeft aangeboden op 22 augustus 2011 en documenten voorlegde. Volgende documenten worden aan de Dienst Vreemdelingenzaken meegedeeld: een OCMW-attest waaruit blijkt dat verzoeker geen financiële steun ontvangt, een uittreksel uit het Belgisch Staatsblad van 31 mei 2011 waaruit blijkt dat G.C., de firma waarvoor verzoeker een arbeidskaart B had, sinds 16 mei 2011 failliet is, een kopie van zijn arbeidskaart geldig tot 29 juli 2011, een kopie van een beroepskaart, een brief en een factuur betreffende de aanvraag en afgifte van een beroepskaart, een uittreksel uit de Kruispuntbank, een bewijs van aansluiting bij Acerta Sociaal Verzekeringsfonds, rekeninguittreksels, een brief waarin verzoeker uitgenodigd wordt voor een bezoek aan Schotland als voetbalcoach.

In de bestreden beslissing wordt over deze stukken het volgende geoordeeld: “Overwegende dat betrokkene geen bewijs kan leveren van effectieve en RECENTE tewerkstelling.”

Overeenkomstig artikel 13, § 3, 2° van de vreemdelingenwet kan aan verzoeker bevel gegeven worden om het grondgebied te verlaten indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden. Op 7 september 2010 werd aan verzoeker meegedeeld wat deze voorwaarden zijn. In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoeker niet voldoet aan deze voorwaarden en wordt daarom toepassing gemaakt van artikel 13, § 3, 2° van de vreemdelingenwet.

De stukken die verzoeker heeft voorgelegd, betreffen zijn vroegere tewerkstelling voor een firma die inmiddels failliet is gegaan en zijn beroepskaart afgeleverd op 17 augustus 2011 voor het uitoefenen van sportscouting voor voetbalclubs.

Uit de stukken van het dossier blijkt bijgevolg dat verzoeker op het moment van het nemen van de bestreden beslissing aan het bestuur niet het bewijs leverde van effectieve en recente tewerkstelling, zodat de gemachtigde van de staatssecretaris op correcte wijze heeft geoordeeld dat niet voldaan is aan de voorwaarden die gesteld waren aan verzoeksters verblijf en op correcte wijze toepassing heeft gemaakt van artikel 13, § 3, 2° van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker aanvoert dat hij wel het bewijs levert van effectieve en recente tewerkstelling door middel van stukken gevoegd bij het verzoekschrift, wijst de Raad erop dat de verwerende partij bij het nemen van de beslissing geen rekening kan houden met gegevens waarvan zij geen weet had, laat staan met elementen van latere datum die op dat moment nog niet hadden plaatsgevonden. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548; RvS 26 februari 2009, nr. 4069 (c) en vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen).

Hetzelfde kan gesteld worden voor wat betreft de stukkenbundel die verzoeker op 10 augustus 2011 heeft voorgelegd aan de FOD Economie. Deze stukkenbundel werd niet voorgelegd aan de verwerende partij, zodat deze er geen rekening mee kon houden bij het nemen van de bestreden beslissing.

Deze stukken die voor het eerst bij huidig verzoekschrift worden gevoegd en die niet werden voorgelegd aan het bestuur, doen bijgevolg geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing. De verwerende partij kan worden gevolgd waar zij in de nota stelt dat verzoeker door zijn uiteenzetting eerder de motieven van de bestreden beslissing dat verzoeker het bewijs niet leverde van een effectieve en recente tewerkstelling op 29 augustus 2011, bevestigt dan ontkracht.

In zoverre verzoeker met de uiteenzetting in zijn verzoekschrift en het bijbrengen van een aantal stukken tracht een nieuwe beoordeling te verkrijgen, wijst de Raad er op dat wanneer hij als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst, hij niet optreedt als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is

De bestreden beslissing steunt op een correcte feitenvinding en is niet kennelijk onredelijk. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

Het eerste middel is ongegrond.

3.2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan dat luidt als volgt:

“Tweede middel

Schending van het evenredigheidsbeginsel

In een tweede middel roept verzoeker de schending van het evenredigheidsbeginsel in. Verzoeker preciseert dat de beslissing niet in evenredigheid staat met de nadelen die hij uit deze beslissing ondervindt. Verzoeker zoekt in België fulltime werk om een goede toekomst te verzekeren voor zichzelf en zijn familie. Zijn echtgenote mevrouw. M.P., en hun twee dochters K.M. en C.D. en hun zoon B.D. wonen nog steeds in Rwanda. Zij bezitten de Belgische nationaliteit ingevolge naturalisatie. Verzoeker voegt er nog aan toe dat het toestaan van een eventueel verblijf niet definitief is en dat wanneer hij zijn kans niet benut, men hem nog altijd zijn verblijf kan afnemen.”

3.2.2. In de nota repliceert de verwerende partij dat het haar niet duidelijk is hoe het gegeven dat verzoekers echtgenote en kinderen nog in Rwanda wonen relevant kan zijn in het raam van de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel. De verwerende partij wijst erop dat verzoeker verder niet betwist dat hij geen bewijzen van effectieve en recente tewerkstelling heeft voorgelegd, maar daarentegen de motieven van de bestreden beslissing bevestigt door te erkennen dat hij nog steeds op zoek is naar fulltime werk.

3.2.3. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat *in casu* niet het geval is.

De gemachtigde van de staatssecretaris heeft toepassing gemaakt van artikel 13, § 3 van de vreemdelingenwet en motiveert in de bestreden beslissing hoe hij hiertoe gekomen is. De Raad stelt, in het kader van zijn opdracht van wettigheidstoetsing, vast dat de overheid in redelijkheid tot de door haar gedane vaststelling komt en er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die onverenigbaar zijn met die vaststelling.

De omstandigheid dat in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met het feit dat de echtgenote van verzoeker en hun kinderen in Rwanda wonen en de Belgische nationaliteit hebben, maakt evenmin een schending uit van het redelijkheidsbeginsel omdat dit geen verband houdt met de bestreden beslissing en vermits duidelijk aan verzoeker werd gecommuniceerd dat hem een verblijf voor één jaar werd toegestaan en dat hij voor een verlenging daarvan, minstens drie maanden voor de vervaldatum van zijn verblijfsvergunning een arbeids- of beroepskaart diende voor te leggen én het bewijs diende te leveren van effectieve en recente tewerkstelling. Verzoeker slaagt er door de verwijzing

naar zijn familieleden die in Rwanda wonen, niet in aan te tonen dat de bestreden beslissing die hem niet toelaat verder in België te verblijven, kennelijk onredelijk zou zijn.

Gelet op voorgaande analyse en de analyse van het voorgaande middel blijkt dat verzoeker met zijn betoog op generlei wijze een schending van het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel als toepassing hiervan aannemelijk maakt.

Het tweede middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET